

Slutet för någon är början för några andra

"Varför gjorde du så?"

Hennes ögon var svullna och läpparna var torra. Saras händer skakade, och fingertopparna var blåa. Utan kontroll tvingade tårarna ut sig och föll över de röda kinderna.

Det var en dimmig morgon, solljuset fick snön att skimra medans den låg som ett vitt täcke över gravarna.

Saras blick var fast vid graven. Hon försökte att inte tänka på det som hade hänt hennes syster, men det var för hemskt. Vart var jag när min syster var utsatt för allt detta?, tänkte Sara. Hur kunde hon komma hem och lotsas som om inget hade hänt i skolan?. Varför berättade hon inte att hon var utsatt för mobbing på grund av hennes sjal?.

Genom polisförhøret visade det sig att Mariam hade blivit mobbad från årskurs sex. En tjej i hennes klass hade sett allt, men hon vågade inte berätta till någon för att hon var rädd. Rädd för att hon ska bli utsatt för samma sak. Men när hon blev kallad till polisförhøret berättade hon allt som hänt Mariam.

Hennes klasskamrat berättade att de alltid brukade blöta ned Mariams sjal i omklädningsrummet. Hon blev oftast utsatt för gruppträck. De brukade putta ner henne från trapporna och låsa in henne i toaletten så att hon kom försent till lektionen.

"Det var ett rent helvete!!!" utbrast tjejen i polisförhøret.

Vid graven satt Sara med de blöta jeansen, hennes röda näsa var svullen av kylan. Saras slutna ögon var torra och inga mer tårar föll över de röda kinderna.

Med ett brustet hjärta tänkte Sara på att hon hade förlorat sin syster, för alltid!!!